

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΔΙΦΩΣΦΟΝΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΠΩΡΩΣΗ ΔΙΑΤΡΟΧΑΝΤΗΡΙΩΝ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΟΣΤΕΟΠΟΡΩΤΙΚΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΕΝΔΟΜΥΕΛΙΚΗ ΗΛΩΣΗ

Μπέγκας Δημήτριος¹, Χατζόπουλος Σταμάτιος-Θεόδωρος¹, Γεωργιάδης Γεώργιος², Μπαλανίκα Αλεξία³, Παστρούδης Αλέξανδρος¹

¹ ΣΤ' Ορθοπαιδική Κλινική, Ιατρείο Οστεοπόρωσης, Γενικό Νοσοκομείο Ασκληπιείο Βούλας, Αθήνα

² Δ Ορθοπαιδική Κλινική, Ιατρείο Οστεοπόρωσης, Γενικό Νοσοκομείο Ασκληπιείο Βούλας, Αθήνα

³ Τμήμα Αξονικής Τομογραφίας, Ιατρείο Υπερηχογραφίας Μυοσκελετικού, Ιατρείο Οστεοπόρωσης, Γενικό Νοσοκομείο Ασκληπιείο Βούλας, Αθήνα

3°
ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ
ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ
ΕΥΘΡΑΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗ
ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΕΥΘΡΑΥΣΤΟΤΗΤΑΣ
16 & 17 Οκτωβρίου 2021

Εισαγωγή / Σκοπός

Η πρώιμη χρήση διφωσφονικών (ΔΦ) σε οστεοπορωτικούς ασθενείς (ΟΑ) μετά από κατάγματα, θεωρείται ότι καθυστερεί την πύρωσή τους και αναστέλλει την ανακατασκευή του οστικού πύρου μέσω καταστολής της οστεοκλαστικής δραστηριότητας. Για τον λόγο αυτό, η επιλογή της κατάλληλης χρονικής στιγμής έναρξης θεραπείας με ΔΦ παραμένει αμφιλεγόμενη. Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση της επίδρασης του αρχικού χρόνου χορήγησης ΔΦ στην πύρωση των καταγμάτων και ο προσδιορισμός της καταλληλότερης χρονικής στιγμής έναρξης θεραπείας με αυτά, μετά από ενδομυελική ήλωση διτροχαντηρίων καταγμάτων (ΕΗΔΚ) σε ΟΑ.

Υλικό & Μέθοδος

Κατά το χρονικό διάστημα 2006-2016, οι ιατρικοί φάκελοι τριακοσίων τεσσάρων ασθενών (304 ισχία: 102 άνδρες και 202 γυναίκες) που υποβλήθηκαν ΕΗΔΚ, εξετάστηκαν αναδρομικά. Οι ασθενείς χωρίστηκαν σε τρεις ομάδες (Α, Β και Γ) ανάλογα με το χρόνο χορήγησης ΔΦ μετεγχειρητικά (ΜΧ): 1 εβδομάδα ΜΧ (ομάδα Α: n=108), 1 μήνα ΜΧ (ομάδα Β: n=104) και 3 μήνες ΜΧ (ομάδα Γ: n=92). Η κλινική αξιολόγησή τους βασίστηκε στα προεγχειρητικά Koval scores (KS) και στη μεταβολή των τιμών τους 1 χρόνο ΜΧ. Ο προσδιορισμός του χρόνου πύρωσης των καταγμάτων βασίστηκε σε ακτινολογικά (πύρωση οστού κατά μήκος της καταγματικής γραμμής σε προσθιοπίστιες και πλάγιες ακτινογραφίες) και σε κλινικά κριτήρια (απουσία πόνου κατά τις κινήσεις του ισχίου).

Αποτελέσματα

Η μέση διάρκεια παρακολούθησης των ασθενών ήταν 52,4 μήνες. Οι τιμές των KS ένα χρόνο ΜΧ για τις ομάδες Α, Β και Γ ήταν 2,48, 2,40 και 2,47 αντίστοιχα (P = 0,887). Ο μέσος χρόνος πύρωσης των καταγμάτων ήταν 12,8, 12,3 και 12,7 εβδομάδες ΜΧ, αντίστοιχα (P = 0,881). Υπήρξαν 1, 3 και 4 περιπτώσεις απώλειας ανάταξης του κατάγματος, αντίστοιχα, χωρίς όμως στατιστικά σημαντική διαφορά (P > 0,480). Δεν υπήρξε καμία περίπτωση αποτυχίας πύρωσης κατάγματος.

Συμπεράσματα

Ο χρόνος έναρξης θεραπείας με ΔΦ δεν επηρεάζει τα κλινικά αποτελέσματα σε οστεοπορωτικούς ασθενείς μετά από ΕΗΔΚ.